

Dosarul nr. 3ra-849/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (L. Holevițcaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Stăuceni, intervenient accesoriu Ludmila Moroșan cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și a fost menținută hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 29 iunie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunei Stăuceni, intervenient accesoriu Ludmila Moroșan cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 05 aprilie 2016 Consiliul comunei Stăuceni a adoptat decizia nr. 2/19 prin care la cererea intervenientului accesoriu Ludmila Moroșan a acceptat schimbarea destinației apartamentului nr. 2 din str. A. Mateevici, 11, în încăpere comercială.

Astfel, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în conformitate cu prevederile art. 64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul legalității deciziei în cauză și a constatat că aceasta a fost adoptată contrar prevederilor legale.

La data de 12 mai 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat Consiliului comunei Stăuceni notificarea nr.1304/OT4-894, prin care a solicitat abrogarea deciziei menționate, însă nu a primit niciun răspuns.

Reclamantul a susținut că, decizia nr. 2/19 din 05 aprilie 2016 „Cu privire la schimbarea destinației apartamentului nr. 2 din str. A.Mateevici, 11, proprietar Ludmila Moroșan, în încăpere comercială” a fost adoptată contrar prevederilor legale.

În acest sens, reclamantul a invocat prevederile pct. 22, 27 și 32 din Regulamentul privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306 din 30.03.2000, menționând că pentru adoptarea deciziilor privind schimbarea destinației, consiliilor autorităților administrației publice locale le sunt suficiente avizele direcțiilor specializate din cadrul lor, iar pentru adoptarea deciziilor privind schimbarea destinației construcției (încăperii) sunt necesare avizele corespunzătoare.

A relatat că, în cadrul efectuării controlului legalității deciziei nr. 2/19 din 05.04.2016, a fost constatat că lipsesc actele menționate și respectiv, decizia prin care s-a acceptat schimbarea destinației apartamentului nr.2 din str. A. Mateevici, 11, a fost adoptată în lipsa actelor prevăzute de lege.

A susținut că, Consiliul comunei Stăuceni la adoptarea actului administrativ a ignorat prevederile art. 9 alin.(2) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, potrivit cărora actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Reclamantul a solicitat, anularea deciziei nr. 2/19 din 05 aprilie 2016 „Cu privire la schimbarea destinației apartamentului nr. 2, str. A.Mateevici, nr. 11, proprietar Moroșan Ludmila, în încăperea comercială”.

Ulterior, prin cererea de majorare a pretențiilor, reclamantul a solicitat obligarea ÎS „Cadastru” de a opera modificările necesare în vederea rectificării modului de folosință a încăperii cu nr. cadastral xxxxx la situația anterioară adoptării deciziei Consiliului comunei Stăuceni nr.2/19 din 05.04.2016.

Prin hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost respinsă ca nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 31 iulie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a declarat apel.

Prin decizia din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și a fost menținută hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

La 07 februarie 2018, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu actele judecătorești de dispoziție contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost emise cu interpretarea eronată a legii.

A indicat că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că în cadrul efectuării controlului legalității deciziei nr. 2/19 din 05.04.2016 prin care s-a acceptat schimbarea destinației apartamentului nr.2 din str. A. Mateevici, 11, a fost constatat că aceasta a fost adoptată în lipsa actelor prevăzute de lege, ceea ce duce la anularea actului respectiv.

Prin prisma art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 noiembrie 2017, dar date care ar conforma recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la data de 07 februarie 2018, este depus în termen.

La 12 iunie 2018, Ludmila Moroșan reprezentată de avocatul Perțu Ina a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, este declarativ și nu justifică afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurent nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea